

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Josep Maria PIJUAN CANADELL

Concepció BARON MORA

Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, 31 de juliol de 2018.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000025/2017 seguida pel presumpte delicte major de lesions doloses que han requerit tractament mèdic per a la seva curació, contra D. G. M., nascuda el dia 27 d'octubre del 1989 a Sant Julià De Lòria, filla d'Alfonso i de Ramona, de nacionalitat andorrana, jutjada en rebel·lia processal per no haver comparegut malgrat haver estat degudament citada, defensada per la Lletrada Sr. Natàlia Aleix Chaulet, sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat pel Sr. Ivan Alis Salguero i actuant de ponent i redactor de la sentència, la Magistrada Sra. Concepció Baron Mora.

RESULTANT PRIMER.- SÓN FETS PROVATS: la matinada del dia 16 de juny de 2013, la processada D. G. M., nascuda el dia 27 d'octubre de 1989, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, es trobava en companyia de terceres persones al bar "S. S." radicat a l'avinguda Príncep Benlloch d'Andorra la Vella, del que tots van marxar sense abonar les consumicions.

Una mica més tard i en adonar-se que havia oblidat la seva bossa de mà, va tornar al local per recuperar-la, sent aleshores interpel·lada per la gerent del local, I. G. R. pel fet de no haver pagat, iniciant-se una discussió entre ambdues en la que es donaren empentes mútues.

I. G. R. va patir una contusió a la mà dreta afectant el dit polze sense que hagi quedat acreditat qui o com es produí, si fou l'acusada que li retorçà o fou conseqüència d'una bufetada que, segons manifesta l'acusada, aquella li donà.

RESULTANT SEGON .- El Ministeri Fiscal qualifica els fets com a constitutius del delictes major de lesions doloses que han requerit tractament mèdic per a la seva curació tipificat a l'article 113.2 del Codi Penal, perquè les lesions sofertes per la perjudicada Sra. I. G. R. van necessitar a més de varies proves de diagnòstic de la col·locació d'una pròtesis immobilitzadora del polze dret, ratificant així el seu escrit de qualificació provisional.

Demana imposar la pena de dotze mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys, i el pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil reclama a favor de la perjudicada la quantitat de 750 € en concepte de Pretium Doloris, valorat en 0,5/7, i la quantitat de 92,88 € en concepte de despeses d'urgències, havent-se de descomptar la part ja abonada per la C.A.S.S.

RESULTANT TERCER .- La defensa de l'acusada, la lletrada Sra. Natàlia Aleix Chaulet, discrepa tant de la relació de fets com de la qualificació jurídica del Ministeri Fiscal.

Exposa que la seva representada s'oferí a pagar les consumicions degudes però que fou escridassada per la Sra. I. G. R. fins al punt que aquesta li va donar un cop a la cara, fet que fou visualitzat pel testimoni Sr. R. M. D., defensant-se ella donant-li únicament una empenta. Afegeix que es tracta en realitat de versions contradictòries i tenint en compte que no han comparegut cap de les parts implicades ni els testimonis per recolzar una o altra versió, demana en conseqüència la seva lliure absolució.

CONSIDERANT PRIMER .- El principi de presumpció d'innocència garantit en la nostra Constitució, en el seu apartat 3.4 de conformitat amb els postulats de l'article 6.2 del Conveni Europeu per la protecció dels Drets Humans i de les llibertats fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre de 1950 i de vigent aplicació al Principat, suposa que tota persona acusada d'una infracció criminal és presumeix innocent, mentre la seva culpabilitat no sigui declarada legalment, i exigeix que tota declaració de culpabilitat estigui fonamentada en una activitat probatòria de càrrec lícitament obtinguda i vàlidament practicada.

CONSIDERANT SEGON .- En el present cas l'acusada no ha comparegut a l'acte del judici oral com tampoc ho ha fet la perjudicada I. G. R., ni cap dels testimonis demanats pel Ministeri Fiscal i la defensa.

Consta en autes però que D. G. M. si bé reconeix haver-se enfrontat a la gerent del local, Sra. I. G. R., pel problema de l'impagament de les consumicions efectuades en l'establiment de la seva part i dels seus acompanyants als que diu acabava de

conèixer, nega però haver-la agredit de cap manera i accepta únicament haver-li fet una empenta amb caràcter defensiu.

D'altre costat, no ha comparegut tampoc la presumpta perjudicada i gerent del local, Sra. I. G. R., la quina, segons l'informe mèdic obrant en autes, presentava erosions varies i una lesió al dit polze de la mà dreta que necessità d'immobilització, no havent-se acreditat si dita lesió fou causada per una acció directa de l'acusada, -li retorçaren el dit- tal i com reclama el Ministeri Fiscal, o fos conseqüència de la seva pròpia acció, -dona una bufetada a la mateixa D. G. M.-, tal i com al·lega la seva defensa que afegeix, en recolzament de la seva tesi la declaració en aquest sentit del testimoni R. M. D. que figura al foli 143 del sumari i que tampoc ha comparegut a l'acte del judici oral.

Doncs bé, tenint en compte l'exposat, és a dir, la incompareixença de totes les parts intervinents, es pot acceptar l'existència d'un incident entre les dues parts implicades, Sra. D. G. M. i Sra. I. G. R. amb un resultat lesiu però sense que resulti acreditat, ni per l'informe d'Urgències ni per les declaracions contradictòries obrant en autes, la forma de producció, el qual certament pot haver estat ocasionat de varies formes, de manera que no es pot concloure que l'il·lícit penal es trobi degudament constituït.

CONSIDERANT TERCER .- Així les coses i en no haver-se pogut establir prova de culpabilitat contra D. G. M. essent bàsica l'aplicació de la presumpció d'innocència com a principi cardinal en el procediment penal de qualsevol Estat de dret, principi del qual el principi "in dubio pro reo" és una expressió particular i per tant existint dubtes raonables sobre la comissió dels fets denunciats, procedeix decretar l'absolució de D. G. M. del delictes major de lesions doloses del que venia acusada pel Ministeri Fiscal, declarant d'ofici les despeses processals causades, de conformitat amb els articles 174 i 175.1 del Codi de Procediment Penal.

VIST les disposicions legals aplicables al present cas, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

D E C I D I M :

ABSOLDRE D. G. M. del delict major de lesions doloses que han requerit tractament mèdic per a la seva curació del que venia acusada, declarant d'ofici les despeses processals causades.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal en el termini de 15 dies següents a la notificació, salvat la processada que, donada la seva situació de rebel·lia processal, podrà formular recurs d'audiència.

Així per aquesta nostra sentència definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.